

11				envy	21	1,45%
12				ingratitude	2	0,13%
	Всього	1846	99,96%	Всього	1442	99,92%

Примітка: чорним шрифтом виділені показники груп емоцій, які за частотою входять у ядро міжособистісних емоцій, курсивом – ті, які входять до основної системи.

Застосовуючи метод Дьюї [3] ми виділили ядро позитивних міжособистісних емоцій, в яке увійшли 3 групи: доброзичливість (benevolence), ввічливість (courtesy), дружба (friendship). Основну систему складають групи: комунікабельність (sociality), благодійність (philanthropy). З 12 негативних емоцій до ядра увійшли 5 негативних емоцій: ворожість (enmity), некомунікабельність, усамітнення, (unsociability, seclusion), обурення, гнів (resentment, anger), дратівливість (irascibility), недоброзичливість (malevolence). Основну систему складають також групи: безжалісність (pitilessness), похмурість (sullenness).

На матеріалі роману Т. Драйзера “Сестра Кері” виявлено, що:

1) група позитивних емоцій представлена 97 різними прикметниками (38,03%), група негативних – 158 прикметниками (61,69%), серед яких 4 прикметники (warm, loving, jealous, passionate) є спільними для двох груп;

2) антонімічна пара courtesy – discourtesy представлена нерівномірно: проти 34,66% лексики, що виражає підгрупу позитивних емоцій courtesy, яка увійшла до ядра міжособистісних емоцій, вживається лише 2,7% прикметників, що виражають підгрупу негативних емоцій discourtesy;

3) дві антонімічні пари міжособистісних емоцій увійшла до ядра міжособистісних емоцій: benevolence – malevolence та friendship – enmity;

4) з антонімічної пари міжособистісних емоцій pity – pitilessness лише підгрупа pitilessness увійшла до основної системи негативних міжособистісних емоцій;

5) на досліджуваному матеріалі не було виявлено жодного прикметника, який би виражав підгрупу позитивних міжособистісних емоцій gratitude (0%).

Література: 1. Додонов Б.І. Эмоции как ценность. / Б.І. Додонов. – М. : Политиздат, 1978. – 272 с. 2. Орбан-Лембрик Л.Е. Соціальна психологія : [навчальний посібник] / Л.Е. Орбан-Лембрик. – К. : Академвидав, 2005. – 448 с. 3. Dewey G. Relative Frequency of English Speech Sounds / G. Dewey // Rev ed. – Cambridge : Harvard Univ. Press, 1923. – 146 p. 4. Roget’s Thesaurus of English Words and Phrases. – Harmondsworth : Penguin books, 2000. – 810 p.

THE NOMINATIVE FUNCTION OF PRECEDENT-RELATED PHENOMENA

Yuriy Velykoroda

Vasyl Stefanyk Precarpathian National University
(Ivano-Frankivsk, Ukraine)

In the last decade precedent-related phenomena (PRP) have become a focus of Ukrainian and Russian linguistic research on different languages [1; 2; 3; 4]. The term PRP is not common in Western linguistics, where similar lingual units are normally treated as manifestations of intertextuality. In an effort to make the term more familiar to English-speaking scholars, this paper discusses one of the key functions of PRP in contemporary English on the basis of media texts.

Currently PRP are treated by theorists of precedent-relatedness as lingual-cognitive units, whose form and meaning are well-known within a specific lingual-cultural community; the understanding of PRP depends on the recipients' background and encyclopedic knowledge [5: 492]. One of the most common types of PRP is precedent-related names (PRNs), which are usually proper names referring to vast background information relevant in a specific community and possessing certain characteristic features of common names. This paper investigates the manifestation of the nominative function of PRNs.

On the one hand, when a PRN is used, it nominates the precedent itself, yet it is important to note that in such cases speakers nominate not so much the reference itself, as a whole set of differential characteristic features of this PRN [3: 48]. This allows using PRNs in the plural form (a feature not common for proper names), because the PRN itself serves primarily as a model reference for phenomena which might otherwise lack specific nomination. We assume that in such cases we might also talk about the sense-forming function of PRNs, as they create a new sense, highly contextually dependent, and otherwise lacking a direct nomination. For example: *In that case, the coasts they protect would be exposed to the full fury of tomorrow's Katrinas.* (Newsweek, May 17, 2010); *Far worse are the Robert Mugabes of the world, once genuine heroes who long outlived their welcomes.* (Time, August 17, 2009); *It's an entire city of John Dillingers, feeling guiltless for stealing from the banks.* (Time, August 31, 2009). As seen from these examples, PRNs are a common nomination for similar objects, among which the mentioned PRN usually serves as a model (*Katrina* – a devastating hurricane, *Robert Mugabe* – a ruthless dictator, *John Dillinger* – an evasive outlaw). The use of the PRN is dictated by two main factors: on the one hand, it is a vivid example of the feature most contextually significant, and on the other hand, it creates a new sense which would otherwise require excessive use of more conventional lingual units.

The problem of studying such phenomena involves understanding whether they can be identified as comparatively stable vocabulary units, whether they can actually function for longer periods of time, or if they remain merely occasional contextual oddities, easily comprehended in a specific socio-cultural context, yet hardly reproduced in the language over longer periods of time. Historically it is possible to observe that some PRP do ultimately enter the more stable vocabulary of the language (e.g. Ebenezer *Scrooge* (from "A Christmas Carroll" by Charles Dickens) or *Bedlam*). Yet hypothetically after they enter everyday use, they might also lose some of their authenticity, as they may no longer be as closely connected with the original precedent (be it a real-life object or fictional character).

On the basis of the analysis of American media texts over a six-year period, we have discovered some evidence that PRP may ultimately be substituted by new, more current or more resonant PRP, which supplant the old ones as a model for a specific real-life phenomenon: *The name Deepwater Horizon has now taken on a whole other meaning, one that is ominous in nature rather than symbolic of exploring new horizons.* (Newsweek, June 21, 2010). As a model of a technological disaster this PRN has supplanted another one, which has become less resonant over time or in comparison with the newer catastrophe: *As BP's efforts to stanch the flow of oil gushing out of its collapsed rig in the Gulf of Mexico continue, there's not much for any of the world's giant petroleum companies to feel good about, but Exxon, at least, has one tiny reason to smile. As of today, its name will no longer be linked to the words nation's worst oil spill. After 21 years, the notorious Exxon Valdez disaster has dropped to second place on that ignoble list, replaced by BP's Deepwater Horizon.* (Time, June 7, 2010).

In cases when PRP are used in such contexts, the interpretative process obviously follows a more complex path than it would in utterances with general nominations. The reason for choosing a vaguer term instead of a more common word or expression is the priority of the cognitive effect factor over the processing effort factor in media discourse. In such cases, we can speak of the formation of ad hoc concepts (the term is used after relevance theorists D. Wilson and D. Sperber [6; 7]) which help the addressee to spontaneously identify the exact meaning of the PRP in the utterance by comparing the object discussed in the article with the model object expressed by the PRN. Ad hoc concepts are created by the speakers spontaneously and only require the availability of common socio-lingual and cultural background. At the same time the associative potency of PRP enables them to influence the more stable concepts up until the change in their core connotation: [context: discussion of internet piracy] *To me, piracy is something adventurous, it makes me think of Johnny Depp.* (Time, April 5, 2010).

This paper only aims to outline the main research questions which those interested in investigating further precedent-relatedness may encounter. It is obvious that similar expressions are becoming a common feature of contemporary media discourse, where authors are searching for new ways of grabbing the attention of recipients and influencing their attitudes to specific events. The nominative function of PRP is manifested in nominating elusive but vivid senses that may be lacking a specific conventional nomination in a language, yet might become relevant in the context or highly desired by media authors.

Bibliography: 1. Гудков Д. Б. Теория и практика межкультурной коммуникации. / Д. Б. Гудков. – М. : ИТДГК «Гнозис», 2003. – 288 с. 2. Красных В. В. “Свой” среди “чужих” : миф или реальность? / В. В. Красных. – М. : ИТДГК «Гнозис», 2003. – 375 с. 3. Красных В. В. Этнопсихолінгвістика і культурологія: курс лекцій. / В. В. Красных. – М. : ИТДГК «Гнозис», 2002. – 284 с. 4. Найдюк О. В. Семантичні та функціональні особливості прецедентних феноменів у німецькомовному дискурсі : дис. ... канд. філол. наук: 10.02.04 / О. В. Найдюк. – Луцьк, 2008. – 200 с. 5. Селіванова О. О. Сучасна лінгвістика : термінологічна енциклопедія / О. О. Селіванова. – Полтава : Довкілля-К, 2006. – 716 с. 6. Sperber D., Wilson D. A deflationary account of metaphor / Dan Sperber, Deirdre Wilson // *The handbook of metaphor*. – Cambridge : CUP, 2008. – P. 84–105. 7. Wilson D., Sperber D. Relevance theory / Deirdre Wilson, Dan Sperber // *The handbook of pragmatics*. – Oxford : Blackwell, 2004. – P. 607-632.

ОСОБЛИВОСТІ ЛІНГВОСТАТИСТИЧНОГО ДОСЛІДЖЕННЯ ПРИСЛІВНИКІВ

Світлана Гончарук

Східноєвропейський національний університет імені Лесі Українки
(Луцьк, Україна)

Сучасна лінгвістика ставить певні вимоги до організації мовного матеріалу. Доведено, що вагомість результатів залежить від правильно відібраного й організованого матеріалу. Лінгвіст може проаналізувати матеріал за допомогою статистичного апарата, використати для дослідження вже готові частотні словники, або проаналізувати великі текстові масиви [3: 3-5].

Частини мови виступають у функції засобів відображення окремих класів явищ навколишнього світу; через свідомість вони відображають предмети, якості, властивості, дії і т. ін.